

Inhoud

1	Doe normaal!	7
2	Waar is de sleutel?	10
3	Na de training	16
4	In de klas	21
5	Niet thuis	27
6	Ingebroken	31
7	Het verhaal van mevrouw Van Diest	34
8	Beschuldigd	39
9	Weggerend	44
10	In het politiebureau	48
11	Het verhoor	51
12	Nog meer vragen	56
13	Appeltaart met slagroom	60
14	De schandpaal	63
15	De wedstrijd	67
16	Esila	74
17	In de hut	81
18	Dawid	85
19	De achtervolging	94
20	Bewijs	100
21	Een broodje kroket	102
22	Nagellak	109
23	Weer naar het politiebureau	114
24	Nieuws?	118
25	De sleutel	124

1. Doe normaal!

Kayra werpt een snelle blik op de klok. Oh nee, het is al kwart voor zes. Over een kwartier moet ze omgekleed in de sporthal staan, anders moet ze een *killer* lopen. Bij een *killer* moet je voor straf heen en weer rennen door de zaal en iedere lijn aantikken. Als ze ergens een hekel aan heeft! Kayra grist haar tenue uit de kast en grijpt een handdoek. Nu alleen haar basketbalschoenen nog. Zoekend kijkt ze om zich heen. Waar zijn die dingen? Ze dendert de trap af. ‘Pap, weet jij waar mijn sportschoenen zijn?’ ‘Geen idee, ik heb ze niet aan gehad. Ik pas allang niet meer in maat 35.’ Fijn, papa heeft weer last van humor. Net als ze haast heeft. ‘Dan pak ik die van Koen wel,’ roept ze. Het is belachelijk dat haar broertje van negen even grote voeten heeft als zij, maar nu komt het handig uit. Binnen een minuut zit Kayra op haar fiets en racet de straat uit. Als ze hard fietst, haalt ze het wel en hoeft ze geen *killer* te lopen. Kayra schiet over de weg. In de verte ziet ze het kruispunt al, het licht staat op groen. Mooi, soms staat ze daar een volle minuut te wachten. Neel Oranje. Kayra gaat op de trappers staan. De fiets schudt heen en weer. Rood! Met piepende remmen komt Kayra tot stilstand.

Bah! Nu moet ze toch wachten. Kayra veegt het zweet van haar voorhoofd. Voor haar razen auto's voorbij. Op de stoep hangt een groepje jongens.

'Hé, moet je dat hoofd van die krullenkop zien,' roept een van de jongens, terwijl hij naar haar wijst. 'Het lijkt wel een aardbei.'

Kayra kijkt de andere kant op. Over het zebrapad schuifelt een mevrouw met een rollator, voorzichtig, voetje voor voetje. Ze loopt nog langzamer dan een manke schildpad. Straks springt het licht op groen en gaan alle auto's rijden. Kayra volgt de vrouw met haar ogen. Als de mevrouw bijna aan de overkant is, staat ze stil.

'Moet dat nou, jongen?' vraagt ze. Haar stem klinkt luid. 'Je kunt dat blikje toch gewoon in de vuilnisbak gooien?'

Kayra kijkt naar het groepje jongens. Op de grond liggen een paar blikjes en een doorzichtige fles. Eén jongen gooit een peuk op straat.

'Waarom?' vraagt een jongen met steil bruin haar.

'Omdat rommel in de prullenbak hoort,' zegt de vrouw rustig, terwijl ze verder loopt tot op de stoep. Als ze bij het groepje is, grijpt de jongen plotseling haar armen. De rollator valt met een klap op de grond. De vrouw gilt, maar de jongen sleept haar over de stoep. 'Oude troep hoort in de prullenbak,' roept hij.

Die gast is gek geworden!

Kayra smijt haar fiets neer en rent naar de jongen toe.

'Doe normaal,' roept ze. 'Laat haar los!'

De jongen kijkt haar spottend aan en buigt naar haar toe. Zijn adem stinkt vreselijk.

'Want anders?' vraagt hij uitdagend.

Kayra balt haar vuisten. Als het moet slaat ze die grijns van zijn gezicht, ook al is die jongen twee koppen groter. Hij spoort gewoon niet!

‘Laat haar met rust,’ gilt ze. ‘Zoiets doe je niet!’

‘Dat meisje heeft gelijk,’ zegt een jongen met een felrood petje op.

‘Doe normaal, Dawid.’

De jongen die Dawid wordt genoemd, haalt zijn schouders op.

‘Het was maar een geintje. Ik zou haar nooit echt in de prullenbak hebben gegooid. Dat past niet eens.’ Dawid lacht hinnikend.

‘Een stom geintje,’ zegt de jongen met het petje. Hij bukt zich en raapt de rollator op.

Dawid laat de vrouw los. Ze wankelt en Kayra kan nog net haar arm grijpen.

Verbijsterd kijkt de vrouw om zich heen. Haar gezicht is wit en ze heeft tranen in haar ogen.

‘Zoiets heb ik nog nooit meegemaakt,’ zegt ze zacht. ‘En ik heb toch heel wat ervaring met kinderen. Ik heb ruim veertig jaar voor de klas gestaan.’

De jongen met het petje geeft de rollator aan de vrouw.

‘Alstublieft, mevrouw,’ zegt hij. ‘Sorry voor mijn vriend.’

Kayra snuift.

‘Lekkere vrienden heb jij.’

De vrouw klemt haar handen stevig om de handvaten van de rollator heen. Ze trilt een beetje. Kayra pakt haar fiets van de straat en loopt met de fiets aan de hand naar de vrouw toe.

‘Woont u hier ver vandaan?’ vraagt ze.

‘Nee, ik woon in de Molenstraat, recht tegenover de molen,’ zegt de oude vrouw zacht.

‘Dan ga ik wel even met u mee naar huis.’

2. Waar is de sleutel?

Kayra loopt naast de mevrouw met de rollator. Ze schuifelt nog erger dan op het zebrapad. Nu zal Kayra zeker veel te laat komen bij de training. Voor iedere vijf minuten die je te laat komt, laat de trainer je een *killer* lopen. Met een beetje pech moet ze er straks drie doen. Maar ze kan deze mevrouw niet alleen naar huis laten gaan. Ze lijkt nog steeds een beetje te bibberen. Kayra schrikt op uit haar gedachten als de vrouw zegt: ‘Ik weet niet eens hoe je heet, kind.’

‘Ik heet Kayra van Kesteren.’

‘Ik ben mevrouw Van Diest, Wil van Diest. Ik ben je heel dankbaar dat je me te hulp geschoten bent. Ik was altijd een stoere juf, maar sinds ik mijn heup gebroken heb, lijk ik wel een oude vrouw. En net ...’ Mevrouw Van Diest trekt één schouder op. ‘Nou ja, ik voelde me opeens zo kwetsbaar, zo onveilig. Ik was echt geschrokken. En ik ben nog nooit van mijn leven geschrokken van een kind.’

‘Hij was ook een idioot. Volgens mij vonden zijn vrienden dat ook.’

‘Toch hielden ze hem niet tegen. Ze stonden erbij en lieten het gebeuren. Dat heb ik in de klas ook meegemaakt, als er iemand gepest werd. Veel kinderen stonden eromheen en lieten het gebeuren. Maar jij durfde wel in te grijpen. Terwijl jij veel jonger bent.’

‘Ik ben twaalf,’ zegt Kayra.

‘Dan ben je klein voor je leeftijd.’

Kayra zucht. Dat krijgt ze zo vaak te horen. Alsof ze dat zelf niet weet. Maar misschien wil mevrouw Van Diest gewoon praten omdat

Lees ook deel 1 en 2:

Fietsendieven

Betrapt!